

Chiếc nón Lá Trên Tờ m Lãng Cờng

Tác Giả: Tờnh Tâm

Thứ Năm, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

(... chä là mät trong muôn vän cä nhä đäi thät mà tôi đã täng gäp sau năm 1975... Có thä chuyän sau đây, mäc đä bi thäng không đáng đä kä. Nhäng hình änh bà cä, chiếc nón lá trên täm läng cäng vän đäng läi trong tâm trí tôi. Đäp thanh cao. Xin đä cä chia xä ...)

Väa bä cä chân ra khäi cánh cäa cäa sä, tôi phäi kéo väi mũ trùm đäu. Không käp räi! Cän gió đã xäc täi. Länh buät. Tôi lúng túng. Gió thäi tung tóc tôi, räi bäi. Gió đäu i nhäng chiếc lá khô lẫn dài trên đäng, xao xác. Gió hát thao thiät bài ca mùa đông, bài ca muôn đäi cäa riêng gió.

Tám giä täi. Trên vòm träi xanh xao thäm thäm, näa väng trắng nghiêng nghiêng, treo chênh vênh. Mäy vì sao lung linh, run nhänhä. Vài cäm mây không rõ hình thù đä mä xuät vào. Sä cä ý hay vô tình cäa nhät cä trong bàn tay vä häa sĩ tài hoa?

Giäa mệnh mông đät träi, chät thäp thoáng hình änh chiếc nón lá trên täm läng cäng... Nhäng näp gäp trên khuôn mät hiän tä... Đôi mät già häi mä đäc nhä đang nhìn tôi, läng lä và buän räu... Linh cäm không lành khiän lòng tôi bät an. Tôi läc đäu cä xua tan nhäng hình änh kia vän cä luän quän, chäp chän nhäp nhäa! Thät kä lä! Linh änh? Hay äo giác? Không thä giäi thích đäc!

Tôi chui väi vào xe, đóng cäa, mä máy, mä nhäc. Bän Moonlight Sonate cäa Beethoven đäu êm vang lên nhänhä. Hình nhä không thích häp väi tâm träng tôi lúc näy. Tôi thay đäa. “Vän rau,

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lòng Còng

Tâm Tâm

Tháng 13; Năm 2008, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

Vườn rau xanh ngắt màu. Có đàn, có đàn gà con nô đùa náo. Mẹ quê, mẹ quê vọt vọt trăm chiêng. Nuôi đàn, nuôi mẹ đàn con chắt chiu. Bà bà mẹ quê....” Đó là lời bài hát "Bà mẹ quê" của Phạm Duy.

Đáng lẽ với thung nhàn nhàn không hiểu sao tôi lại vòng qua Westminster, vào khu Bolsa, ghé cái chợ mà tôi đã gặp bà còng. Vừa lái vòng vòng tìm chỗ đậu xe, vừa đổi mẹ tìm kiếm. Không thấy bóng dáng còng. Có thể bà còng không đi bán vì rau trái chợ đã hết? Hay vì bà ốm?

Thôi thì, đã đến đây rồi, tôi vào chợ gặp món gì sale thì mua. Để dành.

Ngang qua chợ bà còng vẫn đang bán rau, tôi hỏi thăm.

- Bà y mẹ tôi hôm qua.

Tôi lòng ngóng. Thờn thờ. Mẹ tôi bệnh cay xè.

Đâu rồi?

Đâu rồi tấm lòng còng xuồng bèo hành trạng vô hình náo động và chiếc nón lá tròng lơ lửng đầu đầu náo động ánh đèn sáng tròng chợ phiên chợ tròng gian? Vừa biết đi ngóng vô thủng. Vừa biết là sinh là chuyêng tự nhiên. Kịp nhân sinh sống già thác vọt. Nay còn mai mẹ. Mà bà còng kia chợ phố giờ tám chợ, không bà con ruốt thốt với tôi, sao tìm tôi thốt lời. Nhớ đâu?

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lưng Còng

Tâm Tâm

Tháng 04 năm 2008 07:57

Dãy xe shopping cart đẩy sát nhau, ngay ngắn gọn gàng trước chợ. Những người có người lái đẩy chiếc xe trống không, áp sát vào. Bất đầu sáng nay, nhân viên vệ sinh thành phố vừa gom hết chiếc xe đẩy và đẩy. Chiếc xe mà bà đã đi đầu đó trong thành phố này trống khi bà đi về nơi xa lạ, hóa thân vào cõi hư vô.

Đu đủ, rau muống, rau lang, cà tím, chanh, ớt... Cũng thấy chợ hàng chợ pound, trong chiếc shopping cart. Cũng đó, mà bà đi chiếc nón lá đang được bán.

Bà cũng nghĩ về tôi, tôi nghĩ về bà, chiếc nón lá thân thuộc, dáng đẹp thanh mảnh như nhún và tấm lưng còng. Chỉ khác chút xíu là cái áo khoác màu đen dày trùm lưng bụng tôi giờ thay vì áo bà ba. Mọi người xúm xít đi mua. Tôi đoán, có lẽ món nào cũng tốt hơn, rẻ hơn trong chợ.

Người nhâm nhi ly capuchino trước chợ xá, tôi dõi mắt theo bóng hình bà, lòng chột chùng xuống. Nhìn người thắp nhang, dâng bùa, dâng bùa. Rồi rờn rờn như bùa tre, bông lúa, cũng rờn rờn... như bóng núi chập chùng theo dòng dài quê cũ, như con sông nhỏ nhỏ trong xanh êm đềm chảy ngang qua trước ngõ nhà.

Đang bà cũng lúp xúp đẩy xe chợ ra chợ parking. Khách mua bùa đi. À, thì ra bà sẽ như sát! Chợ ngậm miệng vài phút sau, bà lái xe tới hiên, trông khá lạ lùng, luộm thuộm với chiếc xe đẩy. Vài người lái xúm xít mua. Rau muống, rau lang, đu đủ... Cũng đi ra trước chợ Viêng Nam
giữa lòng thành phố rờn rờn, nguy nga, tráng lệ, lung linh của một Mĩ văn minh! Trông thật kỳ cục! Bây giờ tôi mới để ý tới đi về.

Chiếc Nón Lá Trên Tờ M Làng Còng

Tác Giả: Tänh Tâm

Thứ Năm, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

Cäm gißc län cän khôch uä bäng nhän chìm xuäng tät cänäi niäm xúc đäng trong lànä ban nßy trong täi, täa nhä đäa nhäc đäng hay bäng läo nhäo, läch cäch do bä träy xäc. Mät tiäu cän hä phi nghä thuät, không häp lý đäm đät väo täng thä không gian vän đäc thiät kä häp lý vä đäm chät nghä thuät. Gam màu pha väng vä do lä tay trong mät bäc tranh sän đäu. Nät nhäc läc đäu trong bän tình ca...

Cäm gißc bäc bäi, khôch uä väy bäa täi. Täi đäng đäy, nóng näy đäi đäi lui. Täi sao bà äy phäi làm väy? Täi thäa biät, ít nhät hàng tháng bà đäc häng welfare, đäc ä housing, đäc ä medicare... Ngäi Viät Nam, läi là phänä, läi chäng đä tuäi, säng ä xä sänäy, chäc chän không räi väo tình träng homeless. Lý do nào? Bà äy đäng làm xäu đäi vä mä quan chung cäa cäng đäng. Thêm näa, bà còn bäu räu hình änh con ngäi Viät Nam ä xä sänäy! Thät quá đäng! Väy cän phäi nhäc nhä bà cä vä näp säng näi đät näc vän minh mäi đäc!

Đäi bà cä đäy xe ra ngoài, täi chäy theo, cä dùng ái ngä :

- Bà äi! Chäu đäy xe giúp bà nhä!

- Cô cän mua gì không?

Täi ráng kìm nén, ráng giä lä phép:

- Không ä. Chäu chä muän häi täi sao bà phäi vät vä nhä thä này?

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lụa Còng

Tác Giả: T&nh Tâm

Thứ Năm, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

- Vì tôi th&nh con cháu tôi đang ở Việt Nam.

- Nếu u không phiền, bà có thể kể cháu nghe về gia đình bà. Đ&nh c không ?

- Cám ơn cô. Gia đình tôi qua đây di&n HO... Tôi đi&m chúng tôi đi, con cái trên h&m m&t tu&i, dù đ&c thân, vẫn phải đi &i. Cho nên b&n đ&a con &n c&a tôi phải đi &i. Sau đó có luật con trên h&m m&t tu&i nếu u ch&a &p gia đình thì đ&nh c đi theo, nhưng khi &i, chúng đã &y v& &y ch&ng c& r&i! Khi thân chúng! Tôi già c& &m c&m, nói năng v&y cô có hiểu u không?

- Dạ ... cháu hiểu u .

Bà c& quay sang tôi. G&t gù. Khuôn m&t già nua, hao g&y trong chiếc khăn nhung đen trùm đ&u. Tôi thoáng gi&t mình.

- Rồi khi có qu&c t&ch, ông nhà tôi &n làm h& s& b&o lãnh chúng. B&y năm đ&i ch& r&ng rã... &a, hình như h&n b&y năm thì phải... Nhưng lúc h& s& v&a đ&nh c m& thì ông &y m&t... Tôi là h& s& b& h&y! Cô biết không, ng&nh ta nói ch& còn ch&ng m&t năm... m&t năm n&a thôi... chúng s& qua đây... đoàn t& ... Về y mà... Tôi già c& &m c&m, nói năng v&y cô có hiểu u không?

- Dạ ... cháu hiểu u .

Bà c& chép miệng, cay đ&ng:

- Gi& b&n đ&a nó vẫn & b&n... C&ng v&i b&y cháu l&t ch&t. Chúng đ&u nghèo... nghèo &m cô & !

Im &ng khá lâu.

Hỡi ôi! Tôi đã chui vào nỗi đau muôn thuở của phận người. Tôi nhìn ra mình thật tội.

Bây giờ thì không còn phải cố gắng kìm nén gì nữa, tôi cúi đầu, thối dãi, như như:

- D... cháu hiểu.

Giống một lần xuống đôi má nhăn nheo, có lẽ chui ra từ nỗi sâu thẳm trong tâm can bà. Đôi mắt híp mẹp, xa vắng bóng ánh lên niềm xót xa và ảm đạm thê lương:

- Tôi nghĩ bạn ấy cháu lút chút buồn. Tôi chợt bóp tim già, gục v. Tôi cố gắng nghĩ gì có thể tránh khỏi trên chút đất sau nhà, bán kiêu ít tiền, gục v. Chẳng một tháng nữa tôi giáng sinh, rồi tôi đi, phải không cô?

Có tôi đừng nghĩ buồn vui. Nghèn nghèn.

- D...

Nhưng bạn ấy p của tôi gian thoáng giãn ra. Giống bà cố trẻ xuống, đôi mắt già híp mẹp, buồn rầu:

- Sau năm bạn ấy, gia đình tôi đi kinh tế mới, sống bằng nghề trồng rau củ. Giống bạn ấy đã buồn cũng tiếp tục trồng rau củ. Nghèo lắm cô!

- D...

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lụa Càng

Tác Giả: T&nh Tâm

Thứ Năm, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

- Cô ở đâu?

- D... Anaheim.

- Thôi, tôi phải về ngay cho kịp trước khi con tôi đi làm về, kẻo nó không bằng lòng. Rất mong được gặp lại cô, tôi sẽ nói chuyện với cô nhiều hơn.

- D... Cháu... muốn mua tất cả các món còn lại...

Bà cười hiền hậu:

- Xin chào! Nhìn gì còn lại để mua thêm nữa. Cảm ơn tấm lòng của cô. À, tôi biết cô vài trái trái nè. Gửi tặng bạn bè. Việt Nam mang qua, cay và thơm lắm.

- Cháu cảm ơn... Nhìn... thưa bà... cháu muốn mua...

- Tôi hiểu! Cô đừng ngại cho thân già nữa. Cô đừng tất bật nhé. Nhìn tôi không thích đâu!

Tôi cười:

- Cháu... cháu xin lỗi bà. Cháu không có ý gì đâu. Cháu chỉ muốn mua đem về ăn.

- Về ngay nhé, mùng 10 ngày nữa cô ra đây mua nhé! Chào cô.

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lụa Còng

Tâm Tâm

Tháng 04 năm 2008 07:57

- Dì ... Cháu chào bà.

Bà cứ đi y chiếc xe đi. Nói chính xác hơn, bà vịn vào chiếc xe mà đi, như người già vịn thùng làm vịn để tránh bị té ngã. Tôi có thể hình dung bên trong đôi găng tay màu xám là đôi bàn tay già cỗi, nhăn nheo, khô héo, trơ chi chít như ngón đũa đũa.

Bà cứ đi y chiếc xe đi. Chạm chập, liêu xiêu, đũa đũa.

Tôi đứng mãi, nhìn theo cho đến khi tấm lụa còng trĩu xuống yêu thương và chiếc nón lá lập loáng nơi níu mắt hút sau làn xe ken dày chông chênh đèn xanh đèn đỏ. Chiếc nón lá trên tấm lụa còng của người già quê tôi đẹp làm sao! Như người đẹp của thời gian trên khuôn mặt hiền từ, buồn rầu thanh cao làm sao!

Sau đó, như hôm đi làm vịn ghé chợ, tôi đứng chờ người bà cứ đi y chiếc xe đi y cửa supermarket, vịn rau muống rau lang.... Và vịn chiếc nón lá trên tấm lụa còng. Trong như lúc mua hàng của bà, tôi đứng chờ bà thẫn thẫn tâm tình thẫn kín. Bà tâm sự rất nhiều. Rất nhiều. Như thế của bao giờ bà đứng tâm sự. Chuyện của bà buồn lắm. Tôi không biết làm gì hơn là đứng nghe, chia sẻ và nói vài lời an ủi bà. Đúng như có sợi dây vô hình nào đó khiến tôi cảm thấy rất gần gũi, đứng chờ vịn bà, thẫn thẫn như đầu cảm lạnh của bà.

Tôi cứ như không hợp lý gì cả không gian hợp lý? Mắt tôi cứ như phiêu lưu thuở nào? ... Trông đi! Tôi ghét tôi. Tôi ghét cái tôi của tôi. Tôi chán cái thói rậm rậm, vịn vịn, sĩ diện hão của tôi, cái tính thối nát dân tộc cách nông cạn hèn hạ của tôi. Trông đi! Mọi sự chấp nhận nghĩa lý gì hết trước hình ảnh chiếc nón lá trên tấm lụa còng. Trông như người bết hèn. Trông cái chết, trông ánh sáng bí ẩn của đời sống.

Tôi trèo ra xe, lục tìm cuốn phone book. Dò đường tìm nhà bà còng.

"Cô giúp tôi việc này nhé! Chuyện là, mẹ tôi mua vé máy bay đi đâu đó, con tôi gặp phải ngay, cô phân vân là tôi toàn nói toàn đi mua vé. Tôi nó quá thối nát mà đờy thôi. Nhưng già thì phải chi t. Đúng không cô? Nên tôi cần cô... Tôi mua đi... cô nói họ với nó là tôi mua vé máy bay đi đâu đó, tôi bình thường về quê nhà... Tôi già còng lắm còng, nói năng với cô có hiểu không?..." Bà còng đã tha thiết như tôi như vậy.

Bà ơi, cháu đang tìm nhà bà đây nè. Dạy đường cho cháu bà nhé! Cháu tin rằng bà sẽ rất thanh thản với hai tấm vé khố họ- Mua tấm vé phải mua bằng tiền và mua tấm vé ai cũng được chứ không khi bằng tiền của đi này- Cháu tin bà sẽ an lòng có vườn rau, có bạn con cháu ít chút khó nghèo mà bà hết lòng lo lắng thối nát yêu. Bà sẽ tha hồ chi tiền chuồng, ôm hôn, nâng đỡ chúng. Cháu tin bà sẽ hạnh phúc như đã từng hạnh phúc khi tấm chăn chút tiền rau củ, rau lang, vun xới cây chanh, cây đu đủ bắp chuối quê quê... i....

Nhà vắng trăng vẫn đang chờ đợi ai trở về. Vài ngày nhà vắng sẽ tròn trịa. Rồi sẽ hao hụt. Sẽ mòn. Và sẽ mất. Cái chuồng miền quê. Bữa trưa và bữa chiều với với. Và nhưng vì sao vẫn lập lánh như những viên ngọc... Vũ trụ huyền diệu. Trông ngó u.

Tôi lái xe về nhà. Không lên freeway mà thông thoáng chầm chậm trong local. Chọn lane phải. Chăm chú,

Chiếc Nón Lá Trên Tấm Lòng Còng

Tâm Giản: Tản Tâm

Tháng 13; Năm 2008, 04 Tháng 12 Năm 2008 07:57

thời trẻ tuổi tiếp tục cuộc hành trình của đời người. Cuộc hành trình có cả hoa và gai góc, có niềm vui và nỗi buồn, có nhọc nhằn và sung sướng, có hạnh phúc và khổ đau, có niềm vui và nỗi buồn...

Xe đã chui gọn vào garage nhưng tôi chưa muốn vào nhà ngay. Tôi tắt máy, ngồi im. Suy nghĩ miên man về cái vịnh hùng vĩ vô cùng vô tận ở trên cao và cái hồ nước chông chênh dẫu bề dẫu bề cõi trần.

Tôi biết, ngày mai tôi sẽ cúi mũi vào công việc, vào những lo toan của cuộc sống. Tôi sẽ tắt bớt chuyện theo dòng đời. Nhưng ánh mắt hôm nay rời đi sẽ dần dần xa...

Nhưng tôi cũng biết, thà nhàn thà nhàn tôi sẽ sống đời... Ngoài nhìn... Sẽ khóc khoé. Xúc động: Hình ảnh cái lòng còng và chiếc nón lá của bà mẹ Việt Nam.